

[Glistrup.]

klapper i. Og så har vi § 25, stk. 5, der giver 3 dage mere at arbejde på. Så skal vi simpelt hen finde ud af, som vi skulle ud over landet, hvilke af de kandidatanmeldelser, der er indgivet, vi nu skal forkaste, fordi vi i vores anmeldelse efter § 25, stk. 5, meddeler, at vi kun kan godkende de og de kandidater.

Det er to vidt forskellige frister, der er tale om, to vidt forskellige arbejdsopgaver, og så har vi logisk gjort det på den måde, at vi med vores meddelelser vedrørende § 25, stk. 5, rundt omkring i landet har meddelt, hvilke af de opstillinger, som der var masser af i landet, vi ville trække tilbage, og det gør vi i vore § 25, stk. 5-breve.

Så står der, at erklæringerne, som blev afgivet i god forståelse med de pågældende kandidater rundt omkring i landet, skulle afgives til valgbestyrelsen. Vi retter henvendelse til indenrigsministeriet og får at vide af indenrigsministeriet, at fordi det er hen på eftermiddagen den 27. november 1973, ugedagen før valget, ligger sagerne hos amtmanden, og at det er amtmanden, man skal afgive erklæringerne over for. Derfor afgiver vi rundt omkring i landet vore erklæringer over for amtmanden, sådan som indenrigsministeriet siger, og som det også er det eneste praktiske at gøre i det foreliggende tilfælde. Der er selvfølgelig ikke tale om nogen venlighed fra nogen som helst amtmands side over for fremskridtspartiet. Sådan noget har vi ikke været ude for. Derfor er situationen altså den, at da den afgørende frist udløber tirsdag den 27. november kl. 16, ligger det helt klart over for amtmanden, at der er en skriftlig erklæring fra fremskridtspartiet om, at Bové skal opstille i 5. kreds og kun i 5. kreds. Den er afgivet af fremskridtspartiet, kommet i konvolut med postvæsenet, og der er også en erklæring fra Bové i det samme brev, der klart og tydeligt siger, at han er indforstået med foranstående, indforstået med kun at opstille i 5. kreds. Det er aldeles klart og tydeligt. Og så kommer forvirringen ind i sagen ved, at

amtmanden kommer rendende og siger: Ja men det kan du ikke, så skal du have både 8. og 10. kreds med også. Det protesterer man hele tiden fra fremskridtspartiets side imod, for man vil have Bové i Mariager-kredsen.

Da amtmanden bliver ved med at køre den linje og giver frist til torsdag morgen kl. 8 med hensyn til, om Bové skal opstilles i 5., 8. og 10. kreds eller slet ikke, erklærer fremskridtspartiet og Bové samstemmende, således som vore erklæringer hele sagen igennem har været samstemmende, at vi så vil have Bové i 5., 8. og 10. kreds. Amtmanden resolverer derefter, at Bové slet ikke kan stille op for fremskridtspartiet. Et væld af stemmer, der ellers var gået til fremskridtspartiet, er nu gået til andre i denne sal, og det er udelukkende på grund af fejl og forvirring hos amtmanden. Ingen fejl hos fremskridtspartiet, ingen fejl hos Bové i denne forbindelse.

Når der er tale om en sådan situation, siger valgloven, hvad enten man kan lide det eller ej, at så skal der være omvalg. Og så kan man komme nok så mange gange fra fru Nathalie Lind eller hr. Schlüter og sige: Ja men man kan ikke få noget ægte omvalg, fordi folk kan ikke stemme, som de ville have stemt den 4. december 1973, men vil være påvirket af udviklingen i mellemtiden. Ja, selvfølgelig er de da det, det har man da gjort sig helt klart, da man i valgloven skrev, at omvalg skulle finde sted. Selvfølgelig vil folk være påvirket af udviklingen i mellemtiden.

Et ægte omvalg er et omvalg, hvor folk stemmer på den måde, som de stemmer den dag, omvalget foregår, og ikke på den måde, som de ellers ville have stemt. Det ligger i valglovens regler om omvalg, at det skal ske, og derfor er det aldeles forkert at kalde vælgernes holdning på en valgdag, her en omvalgsdag, for uretfærdigheder, urimeligheder og usikkerheder. Det ligger i selve den gældende valglovsordning. Folketinget er underkastet valgloven.

Det, vi diskuterer i dag, er ikke nogen